

25 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 119/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Δεδικασμένο — Παραβίαση δεδικασμένου — Δεν διαπιστώθηκε στη κρίσιμη περίπτωση προαγωγών στη δημόσια υπηρεσία.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Σύγκριση εκθέσεων διαφορετικών υπαλλήλων — Αδιάφορος ο βαθμός και ιδιαίτερα καθηκοντά τους — Νομολογιακά πορίσματα. 5

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε πληρεξουσίου Υπουργούς, Εξωτερικές Υπηρεσίες. Η επίδικη πράξη εκδόθηκε σε εκτέλεση απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου που είχε ακυρώσει την αρχική προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στην ίδια θέση. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 15

Ο ισχυρισμός για παραβίαση δεδικασμένου δεν ευσταθεί. Η ΕΔΥ συμμορφώθηκε με την απόφαση της Ολομέλειας αφού δεν έλαβε υπόψη τις τροποποιήσεις που έγιναν από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς και αποδέχθηκε τις εκθέσεις όπως αυτές ετοιμάστηκαν από τους Αξιολογούντες Λειτουργούς. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στο σύνολο των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων και σημείωσε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υστερούσαν κατά την άποψη της οριακά έναντι του αιτητή. Όλα τα πιο πάνω δεν συνιστούν παραβίαση του δεδικασμένου της ακυρωτικής απόφασης. 20 25

Το Δικαστήριο βρίσκει όμως βάσιμο τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή πως λανθασμένα ο Γενικός Διευθυντής και η ΕΔΥ αιτιολόγησαν τις διακυμάνσεις που υπήρχαν στις βαθμολογίες των ενδιαφερομένων μερών με αναφορά στα διαφορετικά καθήκοντα που ασκούσαν οι υποψήφιοι και στις διαφορετικές συνθήκες κάτω από τις οποίες υπηρετούσαν. Το σημείο αυτό καλύπτεται πλήρως από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας** (1991) Α.Α.Δ. σελ. 414.

Η προσφυγή επιτηχάνει με έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ιωάννου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 390,

15

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414,

Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Πληρεξούσιου Υπουργού, Εξωτερικές Υπηρεσίες, αναδρομικά από 15.9.87.

25

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

35

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Ανδρεστίνος Παπαδόπουλος και Ανδρέας Πιρίσιης στη μόνιμη θέση Πληρεξούσιου Υπουργού, Εξωτερικές Υπηρεσίες, αναδρομικά από 15.9.87.

40

Η επίδικη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα της επανεξέτασης του θέματος μετά την απόφαση της Ολομέλειας στη **Χρίστος Ιωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 390.

Ο αιτητής με την προσφυγή του αρ. 1069/87 πέτυχε την ακύρωση της προαγωγής των Παπαδόπουλου και Πιρίσιη για το λόγο ότι υπήρξαν παρατυπίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις για μεν

τον Παπαδόπουλο για τα έτη 1982, 1983 και 1984, για δε τον Πιρίση για τα έτη 1981, 1982 και 1983.

Η επανεξέταση έγινε κατά τη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 24.11.93 και το ακόλουθο απόσπασμα από τα πρακτικά της συνεδρίασης σχετίζεται με λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή: 5

"Η Επιτροπή αποφάσισε όπως οι κρίσεις της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την προηγούμενη σύνθεσή της, σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την ενώπιόν της προφορική εξέταση, μη ληφθούν υπόψη. 10

Ακολούθως η Επιτροπή, έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις Προσφυγές 1069/87 και 3/88, σύμφωνα με την οποία υπήρξαν παρατυπίες στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις για μεν τον Παπαδόπουλο Ανδρεστίνο για τα έτη 1982, 1983 και 1984 για δε τον Πιρίση Ανδρέα, για τα έτη 1981, 1982 και 1983, αποφάσισε όπως οι τροποποιήσεις που έγιναν από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων αυτών για τα πιο πάνω έτη μη ληφθούν υπόψη και γίνουν δεκτές οι Εκθέσεις αυτές όπως ετοιμάστηκαν από τους Αξιολογούντες Λειτουργούς." 15 20

Στη συνέχεια η ΕΔΥ ασχολήθηκε με τον κατάλογο των υποψηφίων και εξέτασε το θέμα της κατοχής από αυτούς των πρόσθετων προσόντων που απαιτούντο από το Σχέδιο Υπηρεσίας. 25

Τα πρακτικά της επίδικης συνεδρίασης συνεχίζουν ως εξής: 30

"Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Εξωτερικών, κ. Παναγίδης Τάσος ύστερα από πρόσκληση της Επιτροπής για να την ενημερώσει σ' ό,τι αφορά την εν γένει προσφορά των υποψηφίων που υπηρετούν στο Υπουργείο Εξωτερικών. 35

Ο Γενικός Διευθυντής ενημερώθηκε για την απόφαση του Δικαστηρίου καθώς και για τις αποφάσεις της Επιτροπής σ' ό,τι αφορά την κατοχή των επιπρόσθετων προσόντων και επίσης οι Προσωπικοί Φάκελοι των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι καθώς και οι Φάκελοι των Εμπιστευτικών Εκθέσεων, στις οποίες γίνεται αναφορά για την υπηρεσιακή τους κατάσταση και την απασχόλησή τους, τέθηκαν στη διάθεσή του. 40

Ο Γενικός Διευθυντής εξέφρασε τις ακόλουθες απόψεις:

5 "Σ' ό,τι αφορά το επιπρόσθετο προσόν δεν έχω κανένα
 σχόλιο. Έχοντας υπόψη γενικά την προσφορά των υποψη-
 φιών που είναι δημόσιοι υπάλληλοι και υπηρετούν στις
 Εξωτερικές Υπηρεσίες θα έλεγα ότι όλοι γενικά έχουν μια
 αξιολογή και πολύπλευρη πείρα και υπό αυτήν την άποψη
 10 πλεονεκτούν έναντι τόσο των λοιπών υποψηφίων που είναι
 δημόσιοι υπάλληλοι όσο και αυτών που δεν είναι δημόσιοι
 υπάλληλοι. Ανάμεσα στους υποψηφίους που υπηρετούν στις
 Εξωτερικές Υπηρεσίες οι Παπαδόπουλος Ανδρεστίνος και
 Πιρίσιης Ανδρέας έχουν ευρύτερη και πιο σύνθετη πείρα,
 γιατί υπηρετούν στη Διπλωματική Υπηρεσία περισσότερα
 χρόνια παρά οι λοιποί υποψήφιοι. Συγκεκριμένα αναφέρω
 15 ότι ο Πιρίσιης Ανδρέας υπηρετεί στη θέση Ακόλουθου Α' από
 1.5.65 και ο Παπαδόπουλος Ανδρεστίνος από 1.6.67. Αυτή η
 ευρύτερη πείρα τους επέτρεψε να αποκτήσουν μεγαλύτερη
 γνώση των αναγκών της Υπηρεσίας και τούτο πέραν του γε-
 20 γονότος ότι έχουν μια αξιολογή προσφορά από διάφορες θέ-
 σεις και σε διάφορες χώρες σε σύγκριση με τους λοιπούς
 υποψηφίους. Θα ήθελα να σχολιάσω σχετικά τις ετήσιες
 αξιολογήσεις των διπλωματικών υπαλλήλων και προς τούτο
 αναφέρω ότι, τόσο οι αξιολογούμενοι όσο και οι αξιολογού-
 25 ντες διακινούνται συχνά με αποτέλεσμα οι αξιολογούμενοι
 να κρίνονται συχνά από διαφορετικά πρόσωπα. Επιπλέον,
 λόγω ακριβώς αυτής της διακίνησης, το εργασιακό περιβάλ-
 λον διαφοροποιείται και συνεπώς είναι δυνατόν οι διπλω-
 ματικοί υπάλληλοι να αντιμετωπίζουν ευκολότερες ή δυσκο-
 30 λότερες καταστάσεις. Για όλους αυτούς τους λόγους οι
 υπάλληλοι άλλοτε μεν παρουσιάζονται ως "εξαιρετοι" και
 άλλοτε ως "πολύ καλοί" στην εργασία τους. Η αξιολογήσή
 τους δυνατόν να αντικατοπτρίζει την απόδοση και την ποιό-
 τητα της εργασίας τους σε σχέση με τη χώρα στην οποία βρί-
 35 σκονται και τα καθήκοντα ή τις ευθύνες που αναλαμβάνουν
 υπό το φως και των συνθηκών που επικρατούν στη συγκεκρι-
 μένη χώρα στην οποία τοποθετούνται. Η αξιολογήσή
 τους δεν παρουσιάζει μια ευθεία γραμμή και μια σταθερή πο-
 ρεία, αλλά δυνατόν να παρουσιάζει διακυμάνσεις και κλιμα-
 40 κώσεις για τους λόγους που ανέφερα πιο πάνω, αλλά και για
 το γεγονός ότι οι προϊστάμενοί τους τους κρίνουν με λιγό-
 τερο ή περισσότερο αυστηρά κριτήρια."

Στο σημείο αυτό ο Γενικός Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

Ακολούθως η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιαστικό χρόνο.

Η Επιτροπή, αφού έλαβε δεόντως υπόψη την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στα προσόντα, την πείρα και την κατοχή του επιπρόσθετου προσόντος, και αφού μελέτησε το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, με ιδιαίτερη προσοχή στα προσόντα, την αξία, με έμφαση στα τελευταία χρόνια, την αρχαιότητα, καθώς και την εν γένει προσφορά τους, έκρινε ότι οι Παπαδόπουλος Ανδρεστίνοσ και Πιρίσιης Ανδρέας είναι οι καταλληλότεροι για προαγωγή στη θέση Πληρεξούσιου Υπουργού. Υπουργείο Εξωτερικών. 5 10 15

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας την απόφαση αυτή, έκρινε ότι οι δύο επιλεγέντες υπερέχουν σε πείρα, που προσθέτει στην αξία τους, και δεν υστερούν σε προσόντα έναντι των εξωτερικών υποψηφίων και συνεπώς υπερέχουν σαφώς. 20

Έναντι των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, είτε αυτοί υπηρετούν στο Υπουργείο Εξωτερικών είτε όχι, οι δύο επιλεγέντες διαθέτουν μακρύτερη πείρα και προσφορά, που έχει εκτιμηθεί από το Υπουργείο τους. Επίσης δεν υστερούν σ' ό,τι αφορά το επιπρόσθετο προσόν, όπως φαίνεται στην πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής. Έναντι μερικών από τους υποψήφιους δημόσιους υπαλλήλους υστερούν οριακά σ' ό,τι αφορά την αξία στο σύνολο των Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων, η Επιτροπή όμως παρατήρησε ότι τούτο δεν αποτέλεσε κώλυμα για την ανάθεση σ' αυτούς υπεύθυνων θέσεων στην Εξωτερική Υπηρεσία. Στα τελευταία δύο χρόνια, στα οποία δίδεται ιδιαίτερη σημασία και οι δύο αξιολογούνται ως εξαιρετικοί. Σ' ό,τι αφορά τα προσόντα των υποψηφίων, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι πλείστοι υποψήφιοι, περιλαμβανομένου και του επιλεγέντα Παπαδόπουλου, έχουν υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, τα οποία όμως δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ούτε αποτελούν πλεονέκτημα και επομένως έχουν οριακή σημασία. Η Επιτροπή δεν παρέλειψε να σημειώσει σχετικά ότι αρκετοί υποψήφιοι κατέχουν υπέρτερα προσόντα από τον επιλεγέντα Πιρίσιη, τα οποία όμως, όπως ήδη αναφέρθηκε δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας, υστερούν όμως έναντι του Πιρίσιη σε πείρα και προσφορά. Σ' ό,τι αφορά την αρχαιότητα οι δύο επιλεγέντες υπερέχουν σε ουσιαστικό βαθμό όλων των λοιπών υποψηφίων. 25 30 35 40

5 Λαμβάνοντας υπόψη όσα ανέφερε ο Γενικός Διευθυντής, η Επιτροπή κατανοεί τις κλιμακώσεις που είναι δυνατόν να παρατηρούνται στις αξιολογήσεις των διπλωματικών λειτουργιών, περιλαμβανομένων και των επιλεγέντων, και κρίνει ότι οι αξιολογήσεις δεν είναι πάντοτε ενδεικτικές κατά απόλυτο τρόπο της συγκριτικής προσφοράς και αξίας των υποψηφίων όταν αυτοί υπηρετούν σε διάφορες χώρες με διαφορετικές υποχρεώσεις και διαφορετικούς προϊσταμένους. Ανεξάρτητα όμως από αυτό η Επιτροπή όπως ήδη αναφέρθηκε σημειώνει ότι για τα 10 δύο τελευταία έτη πριν από τον ουσιώδη χρόνο και συγκεκριμένα για το 1985 και το 1986, οι επιλεγέντες έχουν αξιολογηθεί ως "Εξάιρετοι" και για τον αμέσως προηγούμενο χρόνο ο μεν Πιρίσιης αξιολογήθηκε ως "Εξάιρετος", ο δε Παπαδόπουλος ως "Λίαν Καλός".

15 Συνοπτικά η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε ότι οι παρακάτω υπερείχαν γενικά όλων των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει ως τους πιο κατάλληλους στη 20 μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Πληρεξούσιου Υπουργού, Εξωτερικές Υπηρεσίες, αναδρομικά από 15.9.87, δηλαδή από την ίδια ημερομηνία που είχε γίνει η αρχική προαγωγή τους στη θέση, η οποία ακυρώθηκε αργότερα από το Ανώτατο Δικαστήριο:

- 25
1. Παπαδόπουλος Ανδρεστίнос
 2. Πιρίσιης Ανδρέας."

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή μπορούν να συνοψισθούν στους ακόλουθους:

30 (1) Παραβίαση του δεδικασμένου που δημιούργησε η απόφαση της Ολομέλειας στις υποθέσεις **Χρίστος Ιωάννου κ.ά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (πιο πάνω) και πλάνη περί τα πράγματα.

35 (2) Η κρίση του Γενικού Διευθυντή είναι άκυρη και ελαττωματική γιατί συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων.

40 (3) Οι καθ' ων η αίτηση παραβίασαν το πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο (1987) γιατί λανθασμένα κλήθηκε ενώπιον της ΕΔΥ κατά την επανεξέταση ο Τάσος Παναγίδης ο οποίος δεν ήταν Γενικός Διευθυντής κατά τον ουσιώδη χρόνο για να ενημερώσει την ΕΔΥ για την προσφορά των υποψηφίων.

Προτού υπεισελθω στην εξέταση του πρώτου λόγου ακυρό-

τητας παραθέτω πιο κάτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στο οποίο αφορά ο ισχυρισμός για παραβίαση δεδικασμένου:

"Εαν η Επιτροπή αποφάσιζε να μη λάβει υπόψη της τις αντι- 5
κανονικές τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις του εν-
διαφερόμενου μέρους Πιρίσιη για τα έτη 1981, 1982, 1983 και
του ενδιαφερόμενου μέρους Παπαδόπουλου για τα έτη 1982, 10
1983 και 1984, η εικόνα την οποία θα παρουσίαζαν τα ενδια-
φερόμενα μέρη κατά τα έτη αυτά θα ήταν "Λίαν Καλός" και
όχι "Εξάιρετος". Η εικόνα την οποία θα παρουσίαζαν τα εν-
διαφερόμενα αυτά μέρη σε σύγκριση με τους αιτητές, αγνο-
ουμένων των παράνομων τροποποιήσεων, εμετατρέπετο άρ-
δην, ακόμη περισσότερο γιατί η αξιολόγηση του ενδιαφερό-
μενου μέρους Παπαδόπουλου για τα έτη 1980 και 1981 ήταν 15
"Λίαν καλός", ενώ αυτή του αιτητή Γεωργιάδη ήταν "Εξάιρε-
τος" κατά τα ίδια έτη. Παρενθετικά αναφέρουμε στο σημείο
αυτό, ότι η απουσία αξιολόγησης του αιτητή Στεφανίδη από
το 1984 και εντεύθεν, καθιστούσε τη σημασία των εμπιστευ-
τικών εκθέσεων των ετών 1980-1983 ακόμη μεγαλύτερη. 20

.....
.....

Οι παρατυπίες όμως στις εμπιστευτικές εκθέσεις των εν- 25
διαφερομένων μερών Α. Πιρίσιη και Α. Παπαδόπουλου,
υπήρξαν ουσιώδεις, αλλοίωσαν το τελικό αποτέλεσμα της
βαθμολογίας τους και άσκησαν ουσιαστική επίδραση στη λή-
ψη της επίδικης απόφασης, κατά τρόπο που να πλήττουν το
κύρος της απόφασης της Επιτροπής. Το γεγονός ότι οι εμπι-
στευτικές εκθέσεις των υποψηφίων ήταν ένα σημαντικό στοι- 30
χείο στη διαμόρφωση της κρίσης της Επιτροπής, γίνεται φα-
νερό από το λεκτικό του πρακτικού της συνεδρίας της, ημερ.
8.9.87, όπου αναφέρθηκε μεταξύ άλλων ότι, "Η Επιτροπή
εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία και τις εμπιστευτικές εκθέ-
σεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι". 35

Είναι η θέση του δικηγόρου του αιτητή πως η αναφορά της 40
ΕΔΥ στα πρακτικά ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη έναντι μερικών
από τους υποψηφίους δημόσιους υπαλλήλους υστερούν οριακά,
είναι πεπλανημένη, εσφαλμένη και παραβιάζει το δεδικασμένο
στις υποθέσεις *Χρίστος Ιωάννου κ.ά. v. Κυπριακής Δημοκρατίας*
(πιο πάνω), εφόσον όπως είπε, η Ολομέλεια υπογράμμισε πως αν
αγνοούντο οι παράτυπες επεμβάσεις στις εκθέσεις των ενδιαφε-
ρομένων μερών η εικόνα την οποία θα παρουσίαζαν αυτά σε σύ-

γκριση με τους αιτητές "εμετατρέτετο άρδην" ενόψει μάλιστα του ότι οι παρατυπίες αφορούσαν εκθέσεις πρόσφατων ετών. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η ΕΔΥ έδωσε ιδιαίτερη σημασία στα δύο τελευταία χρόνια και παραγνώρισε πλήρως την επιταγή της Ολομέλειας να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στα έτη 1980-1984.

Συνυφασμένος με τα πιο πάνω είναι και ο ισχυρισμός πως η ΕΔΥ προσπάθησε να δικαιολογήσει τη βαθμολογία "λίαν καλός" των ενδιαφερομένων μερών με αναφορά στα διαφορετικά καθήκοντα που ασκούσαν, στους διαφορετικούς προϊστάμενους που είχαν και στις διαφορετικές χώρες που υπηρετούσαν και πως το γεγονός αυτό παραβιάζει τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία δεν λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι βαθμολογίες του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών δεν έγιναν από το ίδιο άτομο ή ότι αυτοί υπηρετούσαν σε διαφορετικές θέσεις. Τόσο ο Γενικός Διευθυντής είτε ο δικηγόρος του αιτητή, όσο και η ΕΔΥ που ακολούθησε το συλλογισμό του, προσπάθησαν να υποβαθμίσουν τη σημασία των χαμηλών βαθμολογιών των ενδιαφερομένων μερών έναντι του αιτητή στα έτη 1980-1984 λόγω του ότι οι υποψήφιοι υπηρετούν σε διάφορες χώρες με διαφορετικές υποχρεώσεις και διαφορετικούς προϊστάμενους.

Έχοντας υπόψη το σχετικό απόσπασμα της απόφασης της Ολομέλειας που εκτίθεται πιο πάνω, όπως επίσης και το περιεχόμενο των πρακτικών της επίδικης συνεδρίασης κατά την οποία επανεξετάστηκε το θέμα, κρίνω πως ο ισχυρισμός για παραβίαση δεδικασμένου δεν ευσταθεί. Η ΕΔΥ συμμορφώθηκε με την απόφαση της Ολομέλειας αφού δεν έλαβε υπόψη τις τροποποιήσεις που έγιναν από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς και αποδέχθηκε τις εκθέσεις όπως αυτές ετοιμάστηκαν από τους Αξιολογούντες Λειτουργούς. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στο σύνολο των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων και σημείωσε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υστερούσαν κατά την άποψη της οριακά έναντι του αιτητή. Όλα τα πιο πάνω δεν συνιστούν κατά την άποψη μου παραβίαση του δεδικασμένου της απόφασης, το σχετικό περιεχόμενο της οποίας έχει εκτεθεί πιο πάνω.

Βρίσκω όμως βάσιμο τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή πως λανθασμένα ο Γενικός Διευθυντής και η ΕΔΥ αιτιολόγησαν τις διακυμάνσεις που υπήρχαν στις βαθμολογίες των ενδιαφερομένων μερών με αναφορά στα διαφορετικά καθήκοντα που ασκούσαν οι υποψήφιοι και στις διαφορετικές συνθήκες κάτω από τις οποίες υπηρετούσαν. Το σημείο αυτό καλύπτεται πλήρως από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χαραλα-*

μπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. σελ. 414, όπου ο Αρτεμίδης Δ. είπε τα ακόλουθα στις σελ. 421 και 422:

"Η συλλογιστική της Ε.Δ.Υ., ότι δηλαδή οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου προσώπου, στις οποίες τα τελευταία δύο χρόνια χαρακτηρίζεται ως "λίαν καλός", σε αντίθεση με το "εξαιρετός" του εφεσείοντα, θα έπρεπε να προσεγγιστούν με ιδιαίτερη προσοχή γιατί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αξιολογείτο ενώ υπηρετούσε σε ψηλότερη θέση από τον εφεσείοντα, και επομένως δεν μπορούσε να γίνει απόλυτη σύγκριση, είναι έκδηλα εσφαλμένη. Η αιτιολογία όμως αυτή αντιμάχεται όχι μόνο τους σκοπούς των εμπιστευτικών εκθέσεων αλλά και την κοινή λογική. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως επεξηγείται πιο πάνω, σκοπό έχουν, μεταξύ άλλων, και την εκτίμηση και στάθμιση της αξίας των υπαλλήλων για την προσωπική μελλοντική τους ανέλιξη αλλά και βελτίωση της δημόσιας υπηρεσίας"

Σχετική αναφορά μπορεί επίσης να γίνει και στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Κατερίνα Γεωργιάδου ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2480. Αναφορικά με τον ισχυρισμό του δικηγόρου της αιτήτριας πως η ΕΔΥ δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στο γεγονός ότι η αιτήτρια εκτελούσε σοβαρότερη εργασία εφόσον ήταν υπεύθυνη χειρουργείου, ενώ οι διορισθείσες ήταν τοποθετημένες στο μαιευτικό τμήμα, το Δικαστήριο βρήκε πως ορθά η ΕΔΥ δεν έλαβε υπόψη τέτοιο κριτήριο εφόσον κατά την άποψη του οι υποψήφιες ασκούσαν τα καθήκοντα της θέσης, και όλα τα τμήματα των ιατρικών υπηρεσιών ήταν ίσης σπουδαιότητας. Το κριτήριο κατέληξε, ήταν ποίοι από τους υποψηφίους ήταν οι κατάλληλοτεροι για προαγωγή.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω κρίνω πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να οδηγηθεί σε ακύρωση, και δεν θα επιληφθώ των άλλων λόγων ακυρότητας.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.